

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα: «Πρόταση οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/116/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων»

COM(2008) 464 final — 2008/0157 (COD)

(2009/C 182/07)

Εισηγητής: ο κ. **GKOFAS**

Στις 4 Σεπτεμβρίου 2008, το Συμβούλιο αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 47, παράγραφος 2, και τα άρθρα του 55 και 95 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα:

«Πρόταση οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/116/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και ορισμένων συγγενικών δικαιωμάτων»

COM(2008) 464 final — 2008/0157 (COD)

Το ειδικευμένο τμήμα «Ενιαία αγορά, παραγωγή και κατανάλωση» στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, επεξεργάστηκε τη γνωμοδότησή του στις 6 Ιανουαρίου 2009 με εισηγητή τον κ. GKOFAS).

Κατά την 450ή σύνοδο ολομέλειάς της, της 14ης και 15ης Ιανουαρίου 2009 (συνεδρίαση της 14ης Ιανουαρίου 2009), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 115 ψήφους υπέρ, 3 ψήφους ακτά και 15 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Συμπεράσματα και συστάσεις

1.1 Η ΕΟΚΕ ζητά να καθιερωθεί ένας ενιαίος τρόπος προστασίας και εναρμόνισης μεταξύ των κρατών μελών, για την μουσική δημιουργία που περιέχει συνεισφορές διαφόρων δημιουργών, ώστε να αποφευχθούν προβλήματα στην διασυνοριακή διανομή των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης.

1.2 Η ΕΟΚΕ επίσης ζητά η δημιουργία μίας μουσικής σύνθεσης με στίχους να πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ένα ενιαίο έργο, με περίοδο προστασία, που θα λήγει 70 χρόνια μετά από το θάνατο και του τελευταίου δημιουργού της.

1.3 Στα κράτη μέλη είναι δυνατή συχνά η λειτουργία πολλών και διαφορετικών, ανάλογα με το αντικείμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας φορέων συλλογικής διαχείρισης, με αποτέλεσμα οι χρήστες να είναι εκτεθειμένοι και υπόλογοι σε πλέον του ενός ΦΣΔ και για το έργο που ο χρήστης το έχει προμηθευτεί ως καθολικό, αυτούσιο και ενιαίο έργο, αποτυπωμένο σε ένα υλικό φορέα. Πρέπει να προβλεφτεί και να αναφέρεται ρητά ότι, έργο που έχει αποτυπωθεί αποτελεί ένα ενιαίο, καθολικό και μη διασπασμένο προϊόν και αντιμετωπίζεται ως τέτοιο.

1.4 Για την είσπραξη άλλα και την διαφύλαξη των δικαιωμάτων των δικαιούχων, πρέπει να ιδρυθεί ενιαίος φορέας διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων ο οποίος θα είναι και μοναδικός υπεύθυνος για την είσπραξη και την, στην συνέχεια, διάθεση των ποσών στους κατά περίπτωση λοιπούς φορείς εκπροσώπησης των δικαιούχων, υπάρχοντες ή και νεοϊδρυόμενους, ώστε ο χρήστης να έχει να συναλλάσσεται και να συμβάλλεται με έναν και όχι με πολλούς.

1.5 Η ΕΟΚΕ προτείνει τη διάρκεια προστασίας για τις υλικές ενσωματώσεις των ερμηνειών από τα 50 στα 85 χρόνια. Για να ενισχυθεί δε η προσπάθεια προστασίας των ανωνύμων ερμηνευτών, οι οποίοι κυρίως εκχωρούν τα δικαιώματα εκμετάλλευσης του

φωνογραφήματος έναντι μιας «εύλογης αμοιβής» ή ενός κατ' αποκοπής ποσού, θα πρέπει να δημιουργηθεί σχετική ρύθμιση ώστε οι παραγωγοί των δίσκων να δεσμεύουν τουλάχιστον το 20 %, των πρόσθετων εσόδων, που θα προκύψουν από την πώληση των φωνογραφημάτων, που θα επιλέξουν να εκμεταλλευτούν παρατεταμένη περίοδο προστασίας.

1.6 Η ΕΟΚΕ προτείνει ότι θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα ταμείο για τους ερμηνευτές και κυρίως για τους «δευτεροκλασάτους» ερμηνευτές, εφόσον τα πρώτα ονόματα των ερμηνευτών πάντα έρχονται σε συμφωνίες με τους παραγωγούς για ποσοστά επί των πωλήσεων των φωνογραφημάτων.

1.7 Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι θα πρέπει να υπάρχει έγγραφη σύμβαση μεταξύ των ερμηνευτών που εκπροσωπούνται, και μεταξύ των μελών των εταιριών συλλογικής διαχείρισης για της νομιμότητα της διαχείρισης και της είσπραξης των δικαιωμάτων. Χωρίς την ύπαρξη έγγραφης σύμβασης βέβαιης χρονολογίας, με τους δικαιούχους χωριστά, οι εταιρίες συλλογικής διαχείρισης δεν θα νομιμοποιούνται σε καμία είσπραξη ποσού στο όνομα μη συμβαλλομένου δικαιούχου.

1.8 Για να διασφαλιστεί η απόδοση των χρημάτων, οι εταιρίες θα πρέπει να είναι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, και να υπάρχει πλήρη διαφάνεια στις αποδείξεις είσπραξης και απόδοσης των δικαιωμάτων.

1.9 Η ΕΟΚΕ όμως ανησυχεί ότι αυτές οι εισροές των από τις δευτερεύουσες πηγές εσόδων, επιβαρύνουν υπερβολικά τους υπόχρεους προς καταβολή. Συγκεκριμένα θα πρέπει να διευκρινιστεί σε κοινοτικό επίπεδο και κατόπιν να ερμηνευτεί με την νομοθεσία του κάθε κράτους, η έννοια της δημόσιας αναπαραγωγής μέσω των ραδιοτηλεοπτικών μέσων, όπου είναι απόλυτα κατανοητή η εύλογη αναπαραγωγή και η αναμετάδοση, με τους ιδιωτικούς προπληρωμένης δημόσιας αναπαραγωγής.

1.10 Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι η αμοιβή πρέπει να είναι εύλογη και για τις δύο πλευρές, τους δικαιούχους και τους υπόχρεους. Η ασάφεια περί εύλογης αμοιβής για τη μεταβίβαση του δικαιώματος εκμίσθωσης των ερμηνευτών, πρέπει να εξαφανιστεί. Είναι ανεπίτρεπτο να μην υπάρχει ενιαία κοινοτική ρύθμιση και να επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των νομοθετών του κάθε κράτους μέλους, οι οποίοι με τη σειρά τους, μεταβιβάζουν την αρμοδιότητα αυτή στις εισπρακτικές εταιρίες, οι οποίες καθορίζουν μια ανεξέλεγκτη και πολλακτική όχι εύλογη αμοιβή.

1.11 Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι πρέπει να ορίζεται σαφώς και ξεκάθαρα ότι, δημόσια χρήση είναι αυτή κατά την οποία η εκμετάλλευση ενός έργου γίνεται από τον χρήστη με σκοπό το κέρδος και στα πλαίσια επιχειρηματικής δραστηριότητας που απαιτεί ή δικαιολογεί την συγκεκριμένη χρήση (έργου, ήχου, εικόνας ή ήχου και εικόνας).

1.12 Ιδιαίτερη μνεία θα μπορούσε να γίνει για το αν η αναπαραγωγή — μετάδοση του έργου γίνεται, μέσω εξοπλισμού ή άμεσης αναπαραγωγής (οπτικών δίσκων, μαγνητικών κυμάτων (δεκτών) όπου και την ευθύνη της δημόσιας μετάδοσης (και της επιλογής) δεν την έχει ο χρήστης αλλά ο μεταδίδων και κατά συνέπεια εφόσον ο εκμεταλλευόμενος το έργο δεν είναι ο χρήστης, δεν υφίσταται και η έννοια της Δημόσιας εκτέλεσης.

1.13 Η χρήση των ΜΜΕ δεν μπορεί να αποτελεί πρωτογενή δημόσια εκτέλεση όταν αναμεταδίδεται από χώρους όπως εστιατόρια, καφέ, λεωφορεία, ταξί, κλπ, και κατά συνέπεια πρέπει να εξαιρείται, από την αμοιβή για τα πνευματικά δικαιώματα των ερμηνευτών. Τα πνευματικά δικαιώματα των φωνογραφημάτων έχουν ήδη προκαταβληθεί από τους δικαιούχους να αναπαράγουν τα φωνογραφήματα, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα. Η ακρόαση των φωνογραφημάτων μέσω ραδιοφώνου πρέπει να θεωρείται ως ιδιωτική χρήση από τους πολίτες είτε αυτοί είναι στο σπίτι τους, είτε στην δουλειά τους, είτε στο λεωφορείο, είτε στο εστιατόριο, και επειδή δεν είναι δυνατόν ένας πολίτης να βρίσκεται συγχρόνως σε δύο χώρους, το δικαίωμα προς τους δικαιούχους έχει πληρωθεί από τους σταθμούς οι οποίοι αποτελούν τους πραγματικούς χρήστες.

1.14 Πρέπει να εξαφύνονται οι επαγγελματικοί κλάδοι που στην δραστηριότητα τους η μουσική ή και εικόνα δεν παίζουν κανένα ρόλο στην παραγωγική τους διαδικασία. Κλάδοι που η μετάδοση μουσικής ή και εικόνας παίζει δευτερεύοντα ρόλο στην άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας να πληρώνουν κατώτατο ορισμένο ποσό, σαφώς προσδιορισμένο μετά από διαπραγματεύσεις μεταξύ των αντιπροσωπευτικών συλλογικών φορέων των χρηστών και του ενιαίου φορέα διαχείρισης πνευματικών δικαιωμάτων.

1.15 Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι για να διασφαλιστεί η απόδοση των πόρων από τις εταιρίες συλλογικής διαχείρισης στους ερμηνευτές θα πρέπει να συσταθεί ένα ταμείο, επικουρικού κεφαλαίου, σε περίπτωση δυσπραγίας της. Θα πρέπει να καθιερωθεί η ρήτρα «εκμετάλλευσης ή στέρησης» στις συμβάσεις μεταξύ των ερμηνευτών και των παραγωγών φωνογραφημάτων, καθώς και η αρχή της «μηδενικής βάσης» για τις συμβάσεις κατά την παρατεταμένη περίοδο, μετά τα αρχικά 50 έτη.

1.16 Η ΕΟΚΕ ανησυχεί ιδιαίτερα διότι η κοινοτική νομοθεσία, ιδωμένη συνολικά, αποσκοπεί στην προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων χωρίς όμως να λαμβάνονται υπόψη τα αντίστοιχα δικαιώματα των χρηστών και εν τέλει καταναλωτών. Μάλιστα, ενώ αναφέρεται ότι οι δημιουργικές, καλλιτεχνικές, και επιχειρηματικές δραστηριότητες αποτελούν σε σημαντικό βαθμό δραστηριότητες ελεύθερων επαγγελματιών, και ως τέτοιες πρέπει να διευκολυνθούν και να προστατευτούν, δεν ακολουθείται η ίδια

προσέγγιση σε επίπεδο χρηστών. Πρέπει για αυτόν τον λόγο να εξομαλυνθούν οι αντιθέσεις στα εσωτερικά δίκαια των κρατών μελών, και να αντικατασταθεί όπου υπάρχει η ποινικοποίηση της παράβασης της μη απόδοσης του δικαιώματος με διοικητικά πρόστιμα.

1.17 Η ΕΟΚΕ συμφωνεί με την τροποποίηση του άρθρου 3 παράγραφος 1 με την εισαγωγή των 85 χρόνων. Επίσης στη δεύτερη και Τρίτη φράση του άρθρου 3, παράγραφος 2 η ΕΟΚΕ προτείνει τα 85 χρόνια. Η ΕΟΚΕ συμφωνεί ότι στο άρθρο 10 ορθός παρεμβάλλεται η παράγραφος 5 που αναφέρεται στην αναδρομική ισχύ της οδηγίας.

1.18 Η ΕΟΚΕ ζητά από την Επιτροπή να λάβει υπόψη τις παρατηρήσεις και προτάσεις ώστε να βελτιωθεί η υπάρχουσα νομολογία και από τα κράτη μέλη να συμμορφωθούν στις οδηγίες και να λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά μέτρα για την ενσωμάτωσή τους στο εσωτερικό δίκαιο.

2. Εισαγωγή

2.1 Το ισχύον καθεστώς της περιόδου προστασίας των 50 ετών, πηγάζει από την 2006/116/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διάρκεια προστασίας του δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας και εν γένει συγγενικών δικαιωμάτων των ερμηνευτών.

2.2 Επιπλέον, όπως τονίζεται και στην αιτιολογική έκθεση της πρότασης, αυτό θα επηρεάσει, τους αναγνωρισμένους καλλιτέχνες αλλά κυρίως εκείνους που έχουν εκχωρήσει τα αποκλειστικά δικαιώματα στο παραγωγό του φωνογραφήματος, με αντάλλαγμα την καταβολή ενός κατ' αποκοπή ποσού. Και φυσικά οι πληρωμές σ' αυτούς της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση των φωνογραφημάτων τους θα παύσουν.

3. Γενικές Παρατηρήσεις

3.1 Στόχος της γνωμοδότησης είναι να τροποποιηθούν ορισμένα από τα υφιστάμενα άρθρα της οδηγίας 2006/116, που διέπει τη διάρκεια προστασίας, που εφαρμόζεται στις ερμηνείες και στα φωνογραφήματα και να τονιστούν ορισμένα επιπρόσθετα μέτρα για τη διασφάλιση του στόχου της γνωμοδότησης αλλά και να τεθούν ορισμένοι προβληματισμοί, οι οποίοι θα βοηθήσουν στην πιο αποτελεσματική επίτευξη του στόχου της γνωμοδότησης δηλ. στην κοινωνική απάλυνση των αντιθέσεων μεταξύ των παραγωγών, των πρωτοκλασάτων ερμηνευτών και των μουσικών συνοδείας.

3.2 Η ΕΟΚΕ εκφράζοντας την έντονη ανησυχία της για την προστασία των πνευματικών και εν γένει συγγενικών δικαιωμάτων των ερμηνευτών κυρίως φωνογραφημάτων προτείνει τη διασφάλιση των απαιτήσεων τους, με ένα μίνιμουμ συνεισφοράς προς αυτούς με την παράταση της διάρκειας προστασίας.

4. Ειδικές Παρατηρήσεις

4.1 Η έννοια κυρίως της Επιτροπής εστιάζεται στην επιμήκυνση της διάρκειας της προστασίας των πνευματικών δικαιωμάτων των ερμηνευτών.

4.2 Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι είναι απαραίτητη αυτή η εναρμόνιση μεταξύ των κρατών μελών για να αποφευχθούν οι δυσκολίες στη διασυνοριακή διανομή των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης, που προέρχονται από διαφορετικά κράτη μέλη.

4.3 Η ΕΟΚΕ πιστεύει επίσης η δημιουργία μίας μουσικής σύνθεσης με στίχους θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ένα ενιαίο έργο, με περίοδο προστασίας, που θα λήγει 70 χρόνια μετά από το θάνατο και του τελευταίου δημιουργού της, διότι είναι καλύτερη η μεγαλύτερη προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων των δημιουργών από μια συρρικνωμένη περίοδο προστασίας, που θα δημιουργήσει πλείστα προβλήματα.

4.4 Σύμφωνα με τα άνω η ΕΟΚΕ προτείνει τη διάρκεια προστασίας για τις υλικές ενσωματώσεις των ερμηνειών από τα 50 στα 85 χρόνια.

4.5 Για να ενισχυθεί δε η προσπάθεια προστασίας των ανωνύμων ερμηνευτών οι οποίοι κυρίως εκχωρούν τα δικαιώματα εκμετάλλευσης του φωνογραφήματος έναντι μιας «εύλογης αμοιβής» ή ενός κατ' αποκοπής ποσού, θα πρέπει να δημιουργηθεί σχετική ρύθμιση ώστε οι παραγωγοί των δίσκων να δεσμεύουν τουλάχιστον το 20 %, των πρόσθετων εσόδων, που θα προκύψουν από την πώληση των φωνογραφημάτων, που θα επιλέξουν να εκμεταλλευτούν παρατεταμένη περίοδο προστασίας.

4.6 Για την υλοποίηση του άνω σκοπού η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι θα πρέπει να δημιουργηθεί ένα ταμείο για τους ερμηνευτές και κυρίως για τους «δευτεροκλασάτους» ερμηνευτές.

4.7 Η διαχείριση και η είσπραξη των αμοιβών προτείνεται να γίνεται από τις εταιρίες συλλογικής διαχείρισης, οι οποίες διαχειρίζονται τις λεγόμενες δευτερεύουσες απαιτήσεις αμοιβής. Θα πρέπει όμως να δημιουργηθούν ορισμένες ασφαλιστικές δικλείδες για τη λειτουργία και τη σύσταση αυτών των επιτροπών.

4.8 Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι καταρχάς θα πρέπει να υπάρχει έγγραφη σύμβαση μεταξύ των ερμηνευτών, που εκπροσωπούνται και μεταξύ των μελών των εταιριών συλλογικής διαχείρισης για τη νομιμότητα της διαχείρισης και της είσπραξης των δικαιωμάτων.

4.9 Οι εταιρίες αυτές να είναι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και να υπάρχει πλήρη διαφάνεια στις αποδείξεις είσπραξης και απόδοσης των δικαιωμάτων. Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι οι εταιρίες αυτές, που θα πρέπει να ιδρύνονται σύμφωνα με τους κανόνες και τους νόμους του κάθε κράτους, θα πρέπει να χωρίζονται σε δύο μόνο κατηγορίες με κριτήρια την εκπροσώπηση των δημιουργών και την εκπροσώπηση των ερμηνευτών. Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι η ύπαρξη παραπάνω εταιριών, με διαφορετικές εκπροσωπήσεις θα δημιουργήσει σύγχυση και σίγουρα θα δυσκολέψει το έργο της διαφάνειας και του ελέγχου.

4.10 Οστόσο οι ερμηνευτές εισπράττουν επίσης έσοδα από άλλες πηγές. Οι εταιρίες της συλλογικής διαχείρισης, συστάθηκαν κυρίως για τη διαχείριση των λεγομένων δευτερευουσών απαιτήσεων αμοιβών. Οι οποίες είναι κυρίως α) εύλογη αμοιβή για τη ραδιοτηλεοπτική εκπομπή και τη δημόσια αναπαραγωγή β) τα τέλη για αντίγραφα ιδιωτικής χρήσης και γ) η εύλογη αμοιβή για τη μεταβίβαση του δικαιώματος εκμίσθωσης των συντελεστών. Φυσικά τα έσοδα αυτά θα αυξηθούν με την παράταση της περιόδου προστασίας από τα 50 στα 85 χρόνια.

4.11 Η ΕΟΚΕ όμως ανησυχεί ότι αυτές οι εισροές των από τις δευτερεύουσες πηγές εσόδων, επιβαρύνουν υπερβολικά τους υπόχρεους προς καταβολή, το οποίο είναι βεβαίως εντελώς ανεξάρτητο από την παράταση της περιόδου προστασίας. Συγκεκριμένα θα πρέπει να διευκρινιστεί σε κοινοτικό επίπεδο και

κατόπιν να ερμηνευτεί με την νομοθεσία του κάθε κράτους, η έννοια της δημόσιας αναπαραγωγής μέσω των ραδιοτηλεοπτικών μέσων, όπου είναι απόλυτα κατανοητή η εύλογη αναπαραγωγή και η αναμετάδοση, με τους ιδιωτικούς προπληρωμένες δημόσιας αναπαραγωγής.

4.12 Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η καταβολή της εύλογης αμοιβής για την αναμετάδοση της ήδη προστατευόμενης αναπαραγωγής, ιδιαίτερα όταν η αναμετάδοση αυτή, καθαυτή δεν γίνεται με σκοπό το κέρδος είναι καταχρηστική και συμβάλει στην «πειρατεία» της μουσικής.

4.13 Επιπλέον η ΕΟΚΕ είναι ανήσυχη από τον τρόπο διαχείρισης των πόρων που πηγάζουν από τις άλλες δύο πηγές εσόδων των καλλιτεχνών. Μέγιστο είναι το ερώτημα, που διακατέχει όλους τους υπόχρεους προς πληρωμή των πνευματικών δικαιωμάτων. Χωρίς προηγούμενη έγγραφη σύμβαση μεταξύ του δικαιούχου του πρόσθετου εσόδου και του φερόμενου ως εκπροσώπου του, στην εταιρία συλλογικής διαχείρισης, πως εξασφαλίζεται η απόδοση του πρόσθετου εσόδου, από τον υπόχρεο προς πληρωμή.

4.14 Επιπλέον η ασάφεια περί εύλογης αμοιβής για τη μεταβίβαση του δικαιώματος εκμίσθωσης των ερμηνευτών, πρέπει να εξαφανιστεί. Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι η αμοιβή πρέπει να είναι εύλογη και για τις δύο πλευρές για τους δικαιούχους και για τους υπόχρεους. Επίσης η εύλογη αυτή αμοιβή θα πρέπει να καθορίζεται αναλογικά και περίπου ανά πέντε έτη, μετά από συλλογική διαπραγμάτευση αμφοτέρων πλευρών.

4.15 Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι με αυτόν τον τρόπο, καθώς και με τη ρύθμιση ειδικών τελών για τα αντίγραφα ιδιωτικής χρήσης, κυρίως για τους επαγγελματίες στο τομέα της ψυχαγωγίας, που χρησιμοποιούν τα αντίγραφα όχι για καθαρά ιδιωτική χρήση, θα διασφαλιστεί η σταθερή εισροή εσόδων από τις δευτερεύουσες απαιτήσεις αμοιβής για όλη την περίοδο παράτασης της προστασίας, θα καταπολεμηθεί η πειρατεία της μουσικής και θα αυξηθούν οι νόμιμες πωλήσεις μέσω διαδικτύου των φωνογραφημάτων.

4.16 Επιπλέον η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι για να διασφαλιστεί η απόδοση των πόρων από τις εταιρίες συλλογικής διαχείρισης στους ερμηνευτές θα πρέπει να συσταθεί ένα επιπλέον ταμείο, επικουρικού κεφαλαίου, που να μπορεί να αποδίδει τα αναλογούντα ποσά, σε περίπτωση δυσπραγίας της εταιρίας.

4.17 Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι επιπλέον για να επιτευχθεί ο στόχος της παρούσης γνωμοδότησης πρέπει να συμπεριληφθούν στην παρούσα και ορισμένα συνοδευτικά μέτρα.. Συγκεκριμένα θα πρέπει να καθιερωθεί η ρήτρα «εκμετάλλευσης ή στέρησης» στις συμβάσεις μεταξύ των ερμηνευτών και των παραγωγών φωνογραφημάτων, καθώς και η αρχή της «μηδενικής βάσης» για τις συμβάσεις κατά την παρατεταμένη περίοδο, μετά τα αρχικά 50 έτη. Αν παρέλθει ένα έτος μετά την παράταση της διάρκειας προστασίας λήγουν τα δικαιώματα στο φωνογράφημα αλλά και τα δικαιώματα στην υλική ενσωμάτωση της εκτέλεσης,

4.18 Η ΕΟΚΕ βέβαια της οποίας προτεραιότητα είναι να προστατέψει τους ερμηνευτές από τις ερμηνείες τους, που βρίσκονται φυλακισμένες μέσα σε φωνογράφημα, του οποίου ο παραγωγός από δυσπραγία δεν το εκδίδει στο κοινό, θεωρεί ότι θα πρέπει να ληφθούν κάποια επιπλέον μέτρα, που να εμποδίζουν τους παραγωγούς να πέναντο το έργο των ερμηνευτών στο καλάθι των αχρήστων, όπως διοικητικά μέτρα ή είδος προστίμου ή ποινών.

4.19 Η ΕΟΚΕ πιστεύει επίσης ότι επειδή τα κράτη μέλη της, έχουν μεγάλη παράδοση στα δημοτικά τους τραγούδια, θα πρέπει να γίνει ειδική ρύθμιση για το είδος αυτών των τραγουδιών αλλά και άλλων ομοίων τους, τα οποία θεωρούνται «ορφανά» ώστε να καταστούν δημόσιο κτήμα.

4.20 Η αναφορά του άρθρου 10 σχετικά με την αναδρομική ισχύ του νόμου βρίσκει την ΕΟΚΕ σύμφωνη, για όλες τις συμβάσεις, που είναι εν ισχύ.

4.21 Η ΕΟΚΕ συμφωνεί και για τις παραγράφους 3 και 6 του άρθρου 10.

4.22 Η ΕΟΚΕ συμφωνεί με το δικαίωμα της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής για τα έτη της παράτασης προστασίας στις συμβάσεις μεταβίβασης ή εκχώρησης των ερμηνευτών ή καλλιτεχνών.

4.23 Η ΕΟΚΕ συμφωνεί ότι ένα 20 % των εσόδων, που αποκομίζει ο παραγωγός, κατά τη διάρκεια του έτους, που προηγείται αυτού για το οποίο καταβάλλεται η εν λόγω αμοιβή, είναι ένα ικανοποιητικό ποσό για τη συμπληρωματική αμοιβή.

4.24 Η ΕΟΚΕ διαφωνεί με την πρόταση ότι τα κράτη μέλη μπορούν να ρυθμίζουν την λήψη της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής από τις εταιρίες συλλογικής διαχείρισης..

4.25 Η ΕΟΚΕ θεωρεί απαραίτητη την έγγραφη σύμβαση μεταξύ του καθενός ερμηνευτή χωριστά και των αντιπροσώπων της εταιρίας. Αυτή η σύμβαση υποχρεωτικά προηγείται, από την είσπραξη των δικαιωμάτων των αντιπροσώπων, στο όνομα του δικαιούχου. Οι εταιρίες θα πρέπει να λογοδοτούν σε ένα διαφορετικό ενιαίο όργανο, από ερμηνευτές και παραγωγούς, ετησίως για τη διαχείριση των εσόδων, από τις επιπλέον αμοιβές από την παρατεταμένη περίοδο προστασίας.

4.26 Η ΕΟΚΕ συμφωνεί με την μεταβατική διάταξη του άρθρου 10. Συμφωνεί επίσης στην μεταβατική διάταξη για την εκμετάλλευση του φωνογραφήματος από τον ερμηνευτή.

4.27 Επειδή η ΕΟΚΕ θεωρεί απαραίτητο την ενιαία ρύθμιση για την οποία ορισμένοι παραγωγοί θα εξαιρούνται από τον κανόνα της δέσμευσης του 20 % τούτοι δηλ. που το ετήσιο εισόδημά τους, δεν υπερβαίνει το κατώτερο όριο των 2 εκατομμυρίων ΕΥΡΩ. Βέβαια θα πρέπει να γίνεται ετήσιος έλεγχος των παραγωγών για να διαπιστωθεί ποιοι καταχωρούνται σ' αυτήν την κατηγορία.

4.28 Η ΕΟΚΕ ανησυχεί ότι η ψήφιση της συγκεκριμένης οδηγίας ιδιαίτερα στον τομέα της διαχείρισης και απόδοσης του 20 % των επιπρόσθετων εσόδων, χωρίς προηγούμενη ενιαία νομοθετική ρύθμιση για τον τρόπο απόδοσης, τον έλεγχο απόδοσης, την απόδειξη της απόδοσης, τις περιπτώσεις πτωχεύσεων των εταιριών, τις περιπτώσεις θανάτου των δικαιούχων, παραίτησης των δικαιούχων από την αμοιβή, συμβάσεων μεταξύ των δικαιούχων και των εταιριών συλλογικής διαχείρισης, ελέγχου των εταιριών συλλογικής διαχείρισης και άλλων πολλών νομικών θεμάτων, θα δημιουργήσει πλείστα προβλήματα κατά την εφαρμογή της, χωρίς να δώσει ουσιαστική λύση στο πρόβλημα της εξομάλυνσης μεταξύ των πρώτων ερμηνευτών και των αγνώστων ερμηνευτών.

4.29 Η λύση του προβλήματος της εξομάλυνσης δεν βρίσκεται μόνο στην παράταση της περιόδου προστασίας, αλλά και στις έξυπνες συμβάσεις εκμετάλλευσης ή στέρισης. Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι οι νομοθετικές ρυθμίσεις, που θα βοηθούν στην αποφυγή φυλάκισης ερμηνευτών για 50 έτη είναι απαραίτητο να υιοθετηθούν με την ταυτόχρονη ψήφιση της τροπολογίας.. Είναι απαραίτητο να υπάρξουν συμπληρωματικές ρυθμίσεις κυρίως για τον τρόπο απόδοσης των δικαιωμάτων στους δικαιούχους, πριν από την υιοθέτηση της τροποποίησης στο εσωτερικό δίκαιο των κρατών μελών.

4.30 Η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι για να αποφευχθούν οι γενικότητες και οι διαφορετικές ερμηνείες, πρέπει να οριστεί και να διευκρινιστεί επαρκώς η έννοια της δημοσίευσης ενός χρονογραφήματος. Επίσης γεννάται το ζήτημα της ταυτόχρονης παρουσίασης στο κοινό, φωνογραφήματος από διαφορετικούς ερμηνευτές και κυρίως από μουσικού συνοδείας, οι οποίοι δεν έχουν εκχωρήσει στον παραγωγό τα δικαιώματά τους (μετάδοση από ΜΜΕ, πρόβες από τραγούδια διαγωνισμών, ή μετάδοση τραγουδιών μέσω διαδικτύου).

Βρυξέλλες, 14 Ιανουαρίου 2009

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Mario SEPI